

Johann Joachim Weidner

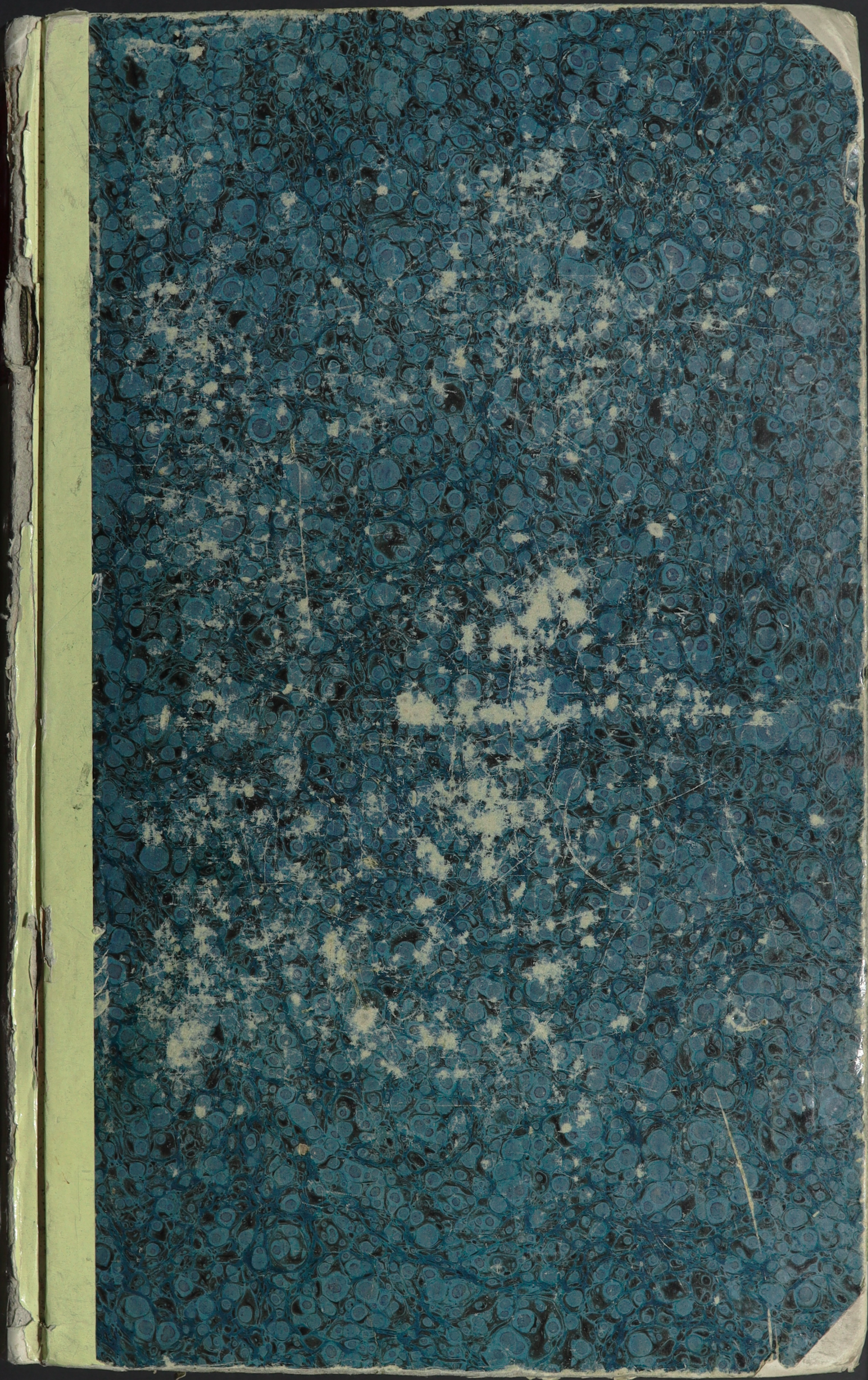
**Programma, Quo Rector Academiae Rostochiensis, Jo. Joachim. Wfidener ... Ad
Officia Exeqviarum Justissima, Quæ Viro ... Domino, Joh. Joachimo Tielken, J. U.
D. & Civitatis Rostochiensis Consuli primario ... Generosissima, et nunc eheu!
Moestissima Vidua, Totaque in fletum ac dolores conjuncta Splendidissima
Eamilia, luctuosissime parant, Utriusque Senatus Proceres, & Omnes Omnium
Ordinum Cives Academicos ... convocat & invitat**

Rostochii: Typis Joh. Jacob. Adleri, [1724?]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn180753426X>

Druck Freier Zugang

66 Stücke

Wk1b Gen

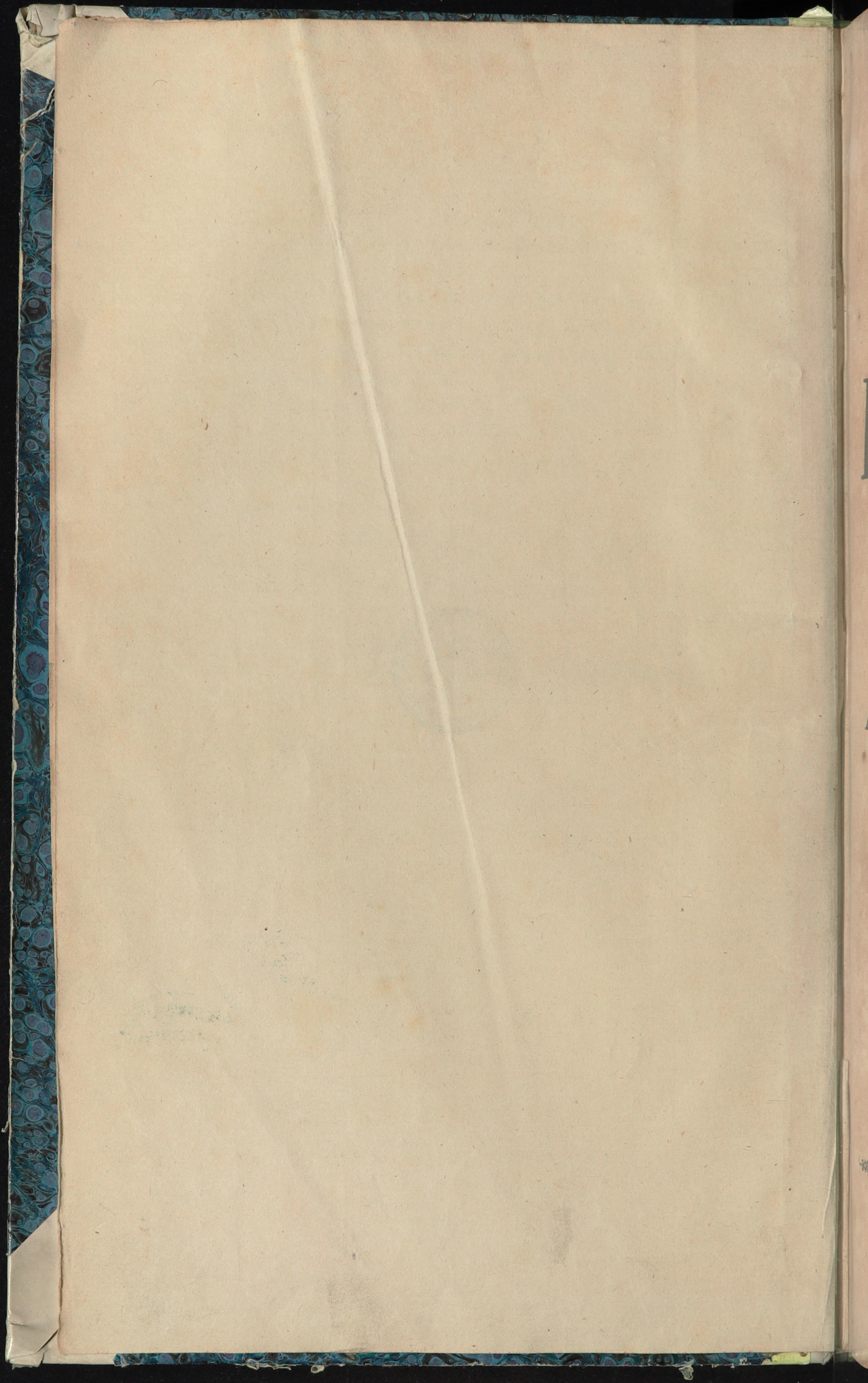
2/2 -40

Inhaltsverzeichnis der Leichenprogramme
in alphabetischer Ordnung der gefeierten
Person mit Sterbejahr.

1. Arnd, Karl. 1721.
2. Bademüller, Johannes. 1723.
3. Baltzer, Jakob. 1706.
4. Becker, Heinrich. 1720.
5. Bergk, Catharina v., geb. v. Hecken. 1712.
6. Steinkopf, Margaretha, geb. Christian. 1719.
7. 8. Crohn [Krohn], Johann Adolph. 1750.
9. Darjes, Joachim. 1740.
10. Duve, Joh. Abraham. 1728.
11. Fabricius, Jakob. 1653.
12. Festing, Johannes. 1685.
13. Willebrand, Catharina Christine, geb. Fischer. 1742.
14. Eggerdes, Catharine Marg., geb. Gerdes. 1714.
15. Graumann, Christian Daniel. 1764.
16. Tielcke, Cath. Dorothea, geb. Giesen. 1719.
17. Glück, Friedrich Gottfried. 1707.
- 18-22. Grünenberg, Johann Peter. 1700.
23. Haberkorn, Joh. Balthasar. 1707.
24. 25. Hahn, Julius Ernst. 1751.
26. Henning, Anna Christina, verh. Redeker. 1718.
27. Hildebrand, Christian. 1712.
28. Knesebeck, Heinrich. 1719.
29. Lembke, Agneta, geb. Hinze. 1749.
30. Lesch, Daniel. 1707.
31. Lindemann, Eva, verh. Dugge. 1719.
32. Lindenberg, Kaspar. 1713.
33. Lüders, Marcus. 1738.
34. Mohr, Heinrich. 1729.
35. Schmidt, Helene Catharina, geb. Petersen. 1756.
36. Radow, Georg. 1699.
37. Müller, Christian. 1740.
38. Niehenck, Georg Vitus Heinrich. 1795.
39. Palthen, Samuel von. 1750.
40. Rhades, Georg Michael. 1758.

41. Rhon, Christoph Gottlieb. 1724.
42. Schelhamer, Henrica Maria, verh. Burchard. 1720.
43. Sandow, David. 1752.
44. *Brasse* (Saß), Charlotte Wilhelmine, geb. Thymne. 1787.
45. Schlaff, Agneta, geb. Lembke. 1748.
46. Vorast, Margareta Sophia, geb. Schleeff. 1758.
47. Schmidt, Jonas. 1745.
48.49. Starck, Samuel Christfried. 1769.
50. Gens Schuckmannia. 1706.
51-55. Schwartzkopff, Kaspar. 1691.
56. Senst, Johannes. 1723.
57. Sibeth, Nikolaus. 1721.
58. - , Catharina Elisabeth, geb. Siebrandt. 1719.
59. Sibrand, Catharina, verh. Radow. 1720.
60. Stever, Christian Michael. 1722.
61. Tielke, Joh. Joachim. 1724.
62. Vandewil, Alexandre de. 1684.
63. Stockmann, Anna Margareta, geb. Varenius. 1715.
64. Walther, Matthias Gustav. 1768.
65. Weidener, Johann Joachim. 1732.
66. Wolfrant, Dietrich. 1698.
- Ko

(42)

PROGRAMMA,

Quo
RECTOR

Academiae Rostochiensis,

JO. JOACHIM. WFIDENER,

Phil. & SS. Theol. D. hujusque P. P. O., Facultatis Suae Senior,
& Decanus, atque ad Divum Mariae Pastor,

AD

OFFICIA EXEQVIARUM
JUSTISSIMA,

Quae

VIRO CONSULTISSIMO, PRÆ-NOBILISSIMO,
EMINENTISSIMO ac AMPLISSIMO,

DOMINO,

JOH. JOACHIMO
TIELKEN,

J. U. D. & Civitatis Rostochiensis Consuli primario

Immortalium meritorum, Deputatorum Nobilitatis Megapolitanae Membro

Splendidissimo, Tribunalis Gustavoviensis Assessori longe Gra-

vissimo, & Juris- Consulto Celeberrimo

ac Incomparabili,

GENEROSISSIMA, & nunc eheu! MOESTISSIMA

VIDUA,

Totaque in fletum ac dolores conjuncta

SPLENDIDISSIMA EAMILIA,

luctuosissime parant,

Utriusque Senatus Proceres, & Omnes Omnium
Ordinum Cives Academicos,

ea qua par est, Humanitate & Gratia,

convocat & invitat.

ROSTOCHII,

Typis Joh. Jacob. Adleri, SERENISSIMI PRINCIPIS & Acad. Typographi.

Ircumspiciens hodie omnia membra Ecclesiæ & Reipublicæ, Clericos & Laicos, Nobiles & Cives, eruditos & ignaros, Mercatores & Artifices, magnos & parvos, Senes & Juvenes, Viros & Fœminas, quantum quidem mihi nota sunt, nullum reperi profecto, quod non fractum debilitatumve sit propter lugubre fatum, dum vivis excessit, & in solatium Nostri inter nos degere, desiit *Vir Præ-Nobilissimus, Consultissimus, Eminentissimus & Amplissimus, DN. JO.*

JOACHIM TIELCKE. *J. U. Doctor Consultissimus, Civitatis Rostochiensis Consul Primarius Sapientissimus, Deputatorum Nobilitatis Megapolitanæ Collega prudentissimus, Tribunalis Gustavoviensis Assessor gravissimus, Causarum Patronus felicissimus, Vir de singulis suis officiis & functionibus immortaliter meritissimus; Et ingravescet indies intestinum illud ac nunquam satis deploratum malum, dum laborabunt ex multo, si non omni, capite, Collegia multa, quorum salus & fortiora consilia, redintegrandis viribus, munienda; angularem namque lapidem suum, basin ac pretiosissimam amiserunt columnam, cui superniti, in qua confidere, & quorsum, tanquam ad sacram anchoram, confugere soliti sunt hactenus, nunquam repudiati, nunquam destituti, nunquam frustrati: Tantum enim, si quisque in Ecclesia & Republica nunc postulat, quantum habet virium, & tanti, quantum habeat, fuerit, quem proinde non in admirationem, gratitudinem, & venerationem diffusam spirantes affectus, concitaret memoria *Incomparabilis VIRI*, Cujus domesticum erat, multa præstare & pauca fari, juvare sine sensu, benefacere sine munere, sua consilia aliis commodare, ut publico satisfaceret, & dummodo bene cesserint omnia, sui suorumque oblivisci, quin intermori suæ famæ, suis commodis, suæ gloriæ, ut Senatus floreret, Civitas emolumenta caperet, lætarentur quicunque, & prosperitas diffunderet in ætates exporrigenda & ad posterorum beneficia & integerrimam famam mancipanda: Nec omnino simulacrum ac vestigium aliquod fucati schematis simulandum arbitrabatur, totus totus enim non noverat majus, quam in quo proderat, non quæsit ut proficeret, ubi consiliis maturis profecerunt non mediocria lucra, & sacrificium se dedit, quod Numinis olfaceret benignitas, benedictionibus ad orbem onusta, & gratiis descendentibus mire fertilis, imo in eo delectari satagit, ut Ecclesia & Respublica haberet, quod delectaret & in quo propitia acquiesceret fiducia. Non juvat Respublica succo & sanguine, colore ac specie destituta, sectanda sunt, quæ conducunt, speranda, quæ legitimis & honestis*

honestis mediis laboriosius acquiruntur, tenenda ac servanda, quæ præsentibus sufficiunt, successu beantur & fine suo gloriosius coronantur; Non verbo retinere vacat, quæ re ipsa perierunt, nec sesquipedalia verba rythmum efficient, ubi spes ipsa cum sua decollat gloria, neque triumphus aut orationes animos occupabunt, quos terret inanis jactatio & sterilis umbra: Animosius agendum reor Viris quævisque optimis, ut puta, quæ appropinquant Urbi ac Politicæ exitialia fata eliminantur ac pessum eant, quæ imminuere fatalia damna, abigantur ac retro tendant, quæ vel astutioribus difficilia & casta habita, mirabiles sortiantur flores, fruges & messes: Non est equidem semper in Medico, relevetur ut æger, nec in Politico, sanescat ut anthrax; Verum ne expiret occasio, infirmetur valor & insipida maneant salia, id molis, id curæ! Impetuosius æquor aliquoties promovit quasabiles nautarum cursus & ad portum appulerunt salubrem, quos appetierant horrendæ syrthes & irreconciliabiles gyri; Ita proinde versandum est inter difficilia, ardua, imo desperata his, qui divinis humanisve adsueverunt, ut titubantibus firma, molientibus vires, & fluctuanti regula suppeditetur, nec desperandum est, donec in vado fuerint, gurgite qui pressi nocivo: Testem ac arbitrum advoco veritatem & experientiam; consensu & suffragio proclivi, grato & exsuperanti confirmant, *Magnum TIELKENIUM* tam fuisse sagacem, ut discriminibus mederetur singulis; tam facilem, ut aliis serviendo consumeretur; tam promptum ut, si orbi ferendo, velut alter Atlas, par fuisset, prius animam posuisset, quam desperasset; Discriminentur multi inter virtutum acceptissimos ordines, adulentur Apollini, assententur Gratiis & Musis ut *ἀντιπαιστήριον* Earundem & non interruptam seriem invenisse, ac lisdem solum vindicasse se, gloriantur; Unum potis ego nunc ingenue dixero: *Initium sapientiæ est Timor Domini!* & huic cum cor suum vere confidens & generosum dederit, totumque animum *Magnanimus Noster Consul & gloriosissimus Juris-Consultus*, Quid tum in ipso desiderari potuit boni, quod non examussim refferet? Quis numerus actionum honestissimarum, quas ad finem non duxit? aut quæ concertatio, cursus ac conatus, ubi fine excidisset? Quæris religionem? Lutheranus fuit & traditionum, rationis grassantis, & præcipue hypocriseos ac Atheismi offensissimus odor: Exigis Pietatem? Non fuit facile in quoquam obsequiosior cultus, quam in venerabili nostro Sene, qui sacris intemeratis advigilavit curis, in praxin & officia traxit sanctissimas regulas, nec unquam secum conciliatus est, quia solum in merito, vulneribus, & sanguine Christi conciliari potuit & ardentioribus voluit precibus: Scruteris obsequia sanctificatæ voluntatis, dicas affatim de Timore filiali, Amore, fiducia & acquiescentia, quibus omnibus excitandis & servandis media salutifera inserviunt? satis id erit, designavisse, Beatum & Venerabilem nostrum Senem fuisse domicilium, Templum & officinam Trinunius DEI, hinc & cœlestia avidius amplexabatur, thesaurosque quos nec *ærugo*, neque *tinea* corrumpit, quos & *fures* perfodiendo non rapuerunt, tenacius acquisivit & quod ad ipsum adfinuit, adeo humiliter de se sentit & jucicavit ut omnibus cum Jacobo ingeminaret: *Minor sum præ omnibus miserationibus Tuis & præ omni veritate, quam fecisti cum servo Tuo.* Florent domus illustres ac splendidæ, quarum ornatus, pompa cum luxu, atra quæcunque consignat, hæc peregrina erant Tielkenianis sedibus, quas Temperantia, Sobrietas, Castitas & bonus ordo in- & excoluit, ut videretur *Horatianum* istud obrinere:

*Vivit contentus, cui Paternum
Splendet in mensa tenui salinum,
Nec leves Somnos Timor aut Cupido.
- - - Sordidus, auffert.*

Hinc & expressis codicillis cavit, ne cadaver ad ostentationem comeretur, locus holoserico ac pannis occluderetur, aut quod vanitatem ulla via doceret, adesset, quin, dum in ostentationem cessasse advertit Musicam & cantus exercitos, co-

ram domo lugente & in ipso templo; abs iis destinendum esse decedit, tutiusque rebatur, ne in sequelas & imitationem luxuriosam caderet, quod in bonum applicitum finem, nec laude sua, nec piis motibus privum.

Sicuti vero Sol serenus radiis suis ad terminum gloriose graditur; Ita *Magnus noster Juris Consultus* in omnibus Officiorum partibus, non nisi magna & insignia testari, urgere & in usus felicissimos dirigere scivit: Ne *Fortitudinem* inter Heroes quæsi veris tantum, *Ipsius* strenua & inconcussa prohibuit mens; Ne *Magnanimitatem* in palatiis & arcibus tantum quæres, incredibile animi robur & firmitas *Ipsius*, fluctuationis obsecræ omnino expers, effecit; *Lauda constantiam*, generosum hic experiebaris tam justum quam æqui, & tenacissimum candorem: *Celebra Patientiam*, & sciveris, non æquanime magis & ad toleranda iniqua fortius nos vidisse cor ac palladium: in adversitatibus turpiter non movebatur, inter feliciora fata tumidus non exultavit! Omnia scivit & eximia quæcunque suspicere quin venerari consueverat, Se modo exemptum voluit, nec quæ præstiterat, nec quæ meruerat, digna lance expendens, & nemini facile magis indignatus est, quam isti, qui verborum lenociniis & assentationibus favorem *Ipsius* emendicare moliebatur; Unicum forte arguent malevoli, affectuum puta fervorem; sed noverint isti, sinceriora cujuscunque præcordia, quæ divina sapientia & sanctitas finxit ac tinxit, anfractu spurco carent, & si non diserte magis, directe tamen, severius & fervide ratiocinantur & agunt: Num & vituperiis scatuit affectus Davidis in rigida decisione: *Non sedebit in medio domus meæ, faciens dolum, loquens mendacia non consistet coram oculis meis. Sub auroras excindam omnes impios terræ, ad excidendum ex urbe Jehovæ omnes operantes iniquitatem! Machinationes odi: Legem autem Tuam diligo!* Non possunt Verbi Divini Ministri consuevere pulvillos subter omnes axillas manum & facere peplæ super caput omnis stature; Non & possunt Jurium arbitri & Magistratus dicere: *Faciamus mala, ut eveniant bona. Non accipiant certe! personam in judicio, parvum sicut magnum audient, nonque timere sibi debent coram viro, quia Judicium DEO illud fit.* Suis itaque vitiis, suis sceleribus tribuent, quod nec a DEO aliter accipere possunt, quod & si homines adularentur ac conniverent superiores, Summo Judici detestatissimum foret.

Ringatur Momus! rumpantur Ilia Codro! Honestior quisque in aliam prorsus declinat sententiam: Novit tota porta populi nostri, novit omnis provincia nostra, norunt & exteri, *Magnum Nostrium TIELKENIUM* concordiam ipsasque paces spiravisse, *Charitate* ingenuum, *Amicitia* suavem, *Humanitate* coruscum, *Misericordia* facilem, & *Beneficentia* largissimum fuisse; *Gratitudinem*, quam *Ipsi* debebant omnes, tam benignis exporrigebat motibus, ut ne redhostimentum quidem manserit sine retributione; Dum adhuc subiciebatur, integerime paruit, dum Collegas & Socios vidit, omnibus svaavis neminique gravis fuit, dum præficiebatur, in solatia & auxilia propendit, & disceptavisses, quæ palmam haberet? num *modestia*, num *comitas*, num *mansuetudo*? ubi reciproca fide & gratia permiscebantur inque unam ferme personam coalita eadem viderimus? Quem unquam, nisi malitia propria & incorrigibili læsum, læsit? verius dicendum, Vere & malos correxit & in emendatione istorum gavisus est: *De repetundis* non exurget actio, ubi Samuelis pia proclamanda sunt facinora: *Ecce me! Respondete me coram Jehova, & coram uncto Ejus; Cujus bovem, asinum sumpsi? & quem oppressi? quem attrivi, & e cujus manu accepi pretium, ut oculerem oculos meos ob illud!* & non minus pia omnium Nostri professio: *Non oppressisti nos: neque attrivisti nos; neque accepisti e manu Viri quicquam!* Verò verius hic dicitur: Non invenimus in manibus Tuis quicquam & testes Ejusdem erunt sinceriores Quique. De fide, pactis, conventionibus & promissis servandis, non est ut copiosius dixerò. *Beatus* namque *Noster* & incomparabilis Justitarius, quæ sunt Supremi Numinis sanctissimæ vices, eadem ex meditullio cordis implevit & detestatus est *falsiloquia*, *dolos ac fraudes*, vere credens, quod DEus perdat loquentes mendacium & abominetur virum sanguinum & doli. Sic venit in multitudine

rudine misericordiae Divinae, in Domum Ejus, ac incurravit seipsum versus Templum Sanctitatis in timore Numinis & Jehova duxit ipsum in justitia sua propter inimicos suos & direxit coram se vias Ipsius. O quam multa restant dicenda, quæ ut chartis ad constitutum parcam, ipsa gratitudo colit & corda nostra venerantur, vah! modo non ceu amissa dolerent, Quis enim recordatur sine gemitu *suavitatis*, quam sermones amici spargebant, *affabilitatis*, quæ magnetis instar attrahebat, & mellifluæ conversationis, in qua unusquisque gavissus est? Dum & hæc privatiores sunt, quis deplorare cessabit Virum, Quem ceu laude dignissimum, ipsa fama vetat mori? Dolet Academia! Luget Senatus! & plangit Civitas tota! Compatitur Tribunal, & Nobilium concitus generosus Chorus! Quærantur Amici! imo ipsis Inimicis, si qui tales forent, extorta est Confessio, occubuisse, Virum dotibus & ingenio magnum, sapientia & agendorum peritia ac promptitudine admirabilem, uno verbo, incomparabilem ac sine pari. Si & hæc adhuc communia viderentur: Quis non inter omnes tristitiam & Lacrymas Generosissimæ Domine VIDUÆ; Illustris & Præ-Nobilissimorum Dominorum FILIORUM; Maxime & admodum Reverendorum Dominorum GENERORUM, in Quorum amplexibus nunc hærent, fletibus & singultibus sepultæ ferme Nobilissimæ & Adamatissimæ Filie; Plurimum Reverendi Domini PROGENERI & CONJUGIS Ipsius suavissimæ, ac reliquorum NEPOTUM & quæ NEPTIS personam gerunt, ægre ferret, & solatio ac votis levaret, ac Summo Misericordatori ad levandum ardentius committeret? Quis & peculiariter ad SOROREM Senem Venerabilem non respiceret, quæ ætate decrepita laborat & inter pia suspiria ἀνάλυσιν beatam urget ac nunc quidem sollicitius expectat, quo dolorifero magis angore & mœrore experitur, se Fratrem, cordis instar adamatissimum, amisisse? Quis denique AD- & COGNATOS, CONSANGVINEOS & ADFINES ac AMICORUM propiores non solaretur, qui Mœstitiam eandem & æqualem sentiunt, vellentque cum omnibus ac singulis, nefata ultima Magni TIELKENII invenissent locum suum. Verum enim vero, sic fuit in fatis! Num ergo lutum dicet figulo suo, quid facis? exosculandæ potius sunt manus Jehovæ & dicendum est: Dominus Noster & Pater Noster, qui in cœlis est, omnia bene fecit! Ab Ejus benignissima manu, ab Ejus Clementissimo corde, ab Ejus admiranda providentia veniant, precor, mille salutes! Soletur is lugentes omnes, Sicut Vir, quem mater Ejus consolatur! Introeant post luctum gaudia! post mœrorem recreationes! Post Nubila Phœbus! Ascendat porro Splendidissima DOMUS TIELKENIA & in admirationem adaugeatur! Qui & ratum voluit, ut memoria pii in benedictione sit in seculum, is jubeat pro immensa sua misericordia! ut fama Magni Nostri TIELKENII, Patris & Patroni etiam Nostri maximi, nunc eheu! desideratissimi, ad posterorum posteros & serostraducatur Nepotes! lisque & hic & æternum bene sit!

Quod ad Vitam & Merita, ad fidem & beatum nunc porro spectat obitum Gelebrissimi & incomparabilis Juris-Consulti, **DN. JO. JOACHIM TIELKEN**, tunc eundem mundo huic, velut insigne & pretiosissimum Donum, largitus est Spirituum Dominus & corporum Plastes, anno MDCXLIX. VII. Iduum Julii, & Patrem venerabatur Virum Præ-Nobilissimum & Amplissimum DN. JO. TIELKEN, Hypothecarium Nobilis prædii Rederandæ / Matrem vero, generosam ac omni insignium virtutum jubare coruscam, DOMINAM MARGARETHAM de HAHNEN, quæ Viduatam heic Kostochii post mortem B. Conjugis toleravit, & ad magnam ætatem profecta, placide in Domino obiit. Avum Paternæ lineæ nactus est Virum Præ-Nobilissimum & Amplissimum DN. D. JOAN. TIELKEN, Serenissimi PRINCIPIS Regnantis Præfectum Ærarii, qui postea Kostochii degens, inter eximios cives, ad Præfecturam Ædis Marianæ admotus, Aviam vero habuit Egregiam & Virtuosissimam Dominam SARAM Mettelblatten / DN. JACOBI Mettelblatten / & DN. GERDRUDIS HAVEMANNIÆ filiam, quæ post fata Conjugis primi, inter amplexus matrimoniales DN. CARSTEN von Münster hærebat. Avum lineæ Maternæ sortitus est Generosissimum DN. JOACH. ab HAHNEN, Hypothecarium in Hans- & Detershagen, &

B

Here-

Hereditarium feudi Ingermaniae Ostrogi. Pro-Aviam vero Præ-Nobilissimam & sexus sui coronam, DN. ELISABETHAM CAMERARIAM; Viri Per-Illustris, Consultissimi & Excellentissimi, DN. HEINRICI CAMERARII, Jurium primo Doctoris & Professoris Rostochiensis longe Celeberrimi, tum etiam Serenissimorum DUCUM Luneburgensium & Pomeraniae, Consilarii Intimi famigeratissimi, filie in dilectissimam, in cujus amplexibus suaviter latuit FILIA Per-Illustris & Excellentissimi DN. STALMEISTERI, Serenissimi PRINCIPIS Megapolitani Cancellarii Splendidissimi, unde & Neptis MARGARETHA DOBBINIA felicem traxit ortum.

Non opus est, ut ad Pro-Avos, Abavos, Atavos aut Tritavos ascendamus, quorum fata & merita illustris orbis alit, aggredienda potius ducimus fata, & Merita B. Nostri TIELKENII, quorum grata non exspirabit memoria, donec orbis erit. Felici itaque fidere natus, ad felicius salutis organum, Baptismum, a piis Parentibus ductus, & deinde sollicite educatus, sapientis ingenii & sagacis iudicii egregia exhibuit documenta, nulli operæ impar, nullius studii, nullius curæ pertæsus, eoque successu singulariter memorabilis, ut dum PAPIRIUS Romanorum, Matrem fallendo, gloriâ nactus, Noster Matri consulendo & causas Ejusdem velut Puer X. a XII. annorum, in Judicio inferiori Civitatis, perorando, admirabilem se effecerit. Sic & inter privatorum informationes progressus est, & fide præcipue DN. D. COBABI & Cognati Sui, DN. JO. BERNHARDI ZINZERLINGII, in Mathematicis & Jure, eruditus ac auctus, ut Anno MDCLXI. X. Rostochiensem & mox Gryphicam academiam utiliter frequentaret: ubi ad pedes Gamalielum, DN. D. POMERESCHII, D. GERDESII, D. MASCOVII, miris adeo modis profecit, ut Per-Illustris & Generosissimus Dominus DN. Müller von der LUHNE S. R. M. Sveciæ Generalis & Hereditarius in Ludwigsburg, Ipsum ad informandum Generosissimam Ejus Prolem, advocaverit: Quod & officium adeo fideliter ornavit, ut difficili consensu sit dimissus qui ab Matre hic habitante domum revocabatur, quo & propositum propius tendere ducebatur, Qui proposuerat Sibi puta, velut ajunt, absolvere, ut publico sic dona offerret egregia; Ad hunc namque scopum felicius urgendum, Celeberrimos Juris-Consultos, DN. HENRICUM RU. DOLPHUM REDECKERUM, D. RADOVIUM & D. HABERMANNUM amplius audivit eosdemque sectatus est, ut sub Illustris REDECKERI præsidio, duas ex Eleganti opere Schnobeliano Dissertationes, publico Examine submissas, Respondendo laudatissime & omnium cum applausu tueretur, indeque factum, quod & innumeris aliis meruerat, ut anno MDCLXXIV. honores & præmia Juris, a Juris Consultorum Ordine, decenter postulans & se per Examen & Disputationem Inauguralem: De Regula Juris. Adversus agere non valentem, non currit Prescriptio, sub Consultissimo D. RADOVIO habitam, Consultissimæ Facultati & Singulis dignissimum exhibens, unanimi Consensu, JURIS UTRIVSQUE LICENTIATUS renunciaretur: Hoc vero Gradu mactatus, alios multo cum fructu docere capit & discipulos habuit, fidelis suæ informationis gratisime memores, inter quos, si vel solum memoravero Celeberrimum, Beati Nostri, in CONSULATU Antecessorem, Virum Consultissimum, Præ-Nobilissimum & Amplissimum, DN. C. M. STEVERUM, quem æquali gemitu & in fletus concitis desideriis, amisimus, & qui nunc cum Ipso inter Coelites triumphat, lat me dixisse persuasus sum. Ac enim verò, ad res agendas & causas perorandas magis ferebatur animus, si non ad providam potius Numinis Summi directionem hic respiciendum est: trahebatur itaque ad Tribunal tunc adhuc Parchimense, velut causarum Patronus, ibidemque prudentiæ & sinceritatis tanta dedit eximia signa, ut Consilium applauderet & Clientes lætarentur, stitit se namque justus & æqui semper & locorum omnibi, tenacissimum Arbitrum, qui ad tuendum non lucrandum natus & factus erat, hinc & miseris multis solatia tribuit, nec inter locupletes largius admodum ditatus; Videbatur autem Rostochiensi Civitati imprimis donatus, hinc dum sub Auspiciis divinis ad nos redibat, illico SENATUS

TUS Urbis Prudentissimus & Amplissimus fructuosum id habuit, ut inter complexus & consilia foret Virum, qui Jura & Commoda Civitatis mascule moderantur. Cessit & Vocationi, atque sic *Gradu Doctorali* auctus, quod omnes norunt & non intermissis laudibus prædicant & deprædicabunt, anno MDCXCIV. SYNDICUS, anno MDCCVI. CONSUL, & post Obitum Beatissimum, Virum supra laudem positorum, *Consultissimi* DN. SCHWEDERI, ac *Præ-Nobilissimi* DN. STEVERI, successive Consul secundus & primus evasit, *Tribunali* datus est *Assessor* & inter *Deputatos Nobilitatis Megapolitane* honorifice & graviter confedit; Quinimo dies deficeret, si exactissimorum Consiliorum, insuperabilium ferme laborum & incredibilium successuum ac sincerissimæ dexteritatis modo meminissem: Sed ubi rerum testimonia adsunt, non opus est verbis! Lacrymæ interfluunt has literas meque impediunt, præfiscine scribam. Quod mundus admiratur, Megapolis suspicit, & boni Quique venerantur, id habuit Patria, habuit Civitas, habuit imprimis Senatus! & utinam se habuisse hoc cimelium, hunc thesaurum, hunc incomparabilem Virum, MAGNUM TIELKENIUM, non lugeremus & de irreparabili damno quereremur!

Sed privata etiam domus est lustranda, ut quid Generi & Familiæ vindicandum sit, omnes agnoscant;

Duxit ergo tot meritorum & tantæ laudis compos, imo omni gloria dignissimus Consul, Anno MDCLXXIV. III. Non: Junii *Virginem, omni Pietatis ac Virtutum flore comptam ac adamabilem*, DOMINAM CHRISTINAM SOPHIAM KORTHEM, *Viri Præ-Nobilissimi ac Spectatissimi* DN FRIDERICI KORTHEM, *Hæreditarii in Korchau, filiam natu minimam*, Qua cum Annos XXIX. conjugales tam placide transegit, ac si fuissent unica dies: Quod & Matrimonium singulari benedictione divina beatum atque proliferum fuit. Exoriebantur namque

I. exoptatissimi Natales, *Filiæ primogenitæ* MARGARETHÆ COECILIÆ, anno MDCLXXV; Quæ ob felicissimi ingenii, sagacissimæ indolis & virtutum muliebrium, imprimis vero pietatis non fucatæ, & sinceri candoris insigniores dotes, anno MDCC. in amorem & conjugale amœnissimum jugum, tracta est a *Viro Maxime Reverendo, Religiosissimo & Excellentissimo*, DN. PETRO BECKERO, *Mathematicum Professore P. O. Celebratissimo & ad Divum Jacobi nunc Pastori longe Vigilantissimo*, indeque *Magno Nostro* TIELKENIO, gaudium parabatur istud eximium, ut videret Nepotum X.

(a) MARGARETHAM AGNETAM, quæ anno 1702. nata & anno 1724. elocata *Viro Admodum Reverendo Præcellentissimo & Præ-Clarissimo*, DOMINO JOACHIM WILHELMO GERLINGIO, *Philosophiæ Magistro fulgidissimo, & ad Divum Mariæ optime merenti Archi-Diacono, ac ad Templum Cœnobitarum sanctæ crucis Pastori fidelissimo*.

(b) JOHANNAM CHRISTINAM, quæ anno 1703. vitam iniit & post 28. septimanas beate finiit.

(c) JOACHIM HERMANNUM, anno 1705. datum, sed & eodem simul retrodatum & cœlitibus adscriptum.

(d) FRIDERICUM HERMANNUM, anno 1706. orbem intrantem, sed & post 5. annos ejusdem pertælum & ad Cœlites vocatum,

(e) PETRUM, anno 1708. donatum, sed & ad spatium anni repetitum,

(f) CATHARINAM SOPHIAM, anno 1710. mutuata orbi sed & ante decursum anni cœlo redditam.

(g) CATHARINAM SOPHIAM, anno 1711. vivere incipientem, & in gaudia Parentum ac Familiæ suaviter efflorescentem.

(h) DOROTHEAM ELISABETHAM, anno 1713. productam, sed & semestri scenam mutantem.

(I) JOHANNEM PETRUM, anno 1714. ad vota peticum, quem benignissimus DEUS in gaudia Parentum florere jubeat! & denique

(k) HERMANNUM, anno 1719. in quo dotes ut Paternæ ac Avitæ celebrius confluant, enixe precor.

Post illam sexus sui æstumatissimam gloriam TIELKENIANI sanguinis & nominis propago fuit.

(II) JOHANNES FRIDERICUS, anno 1777. natus, & nunc *Serenissimæ Principis Megapolitani Regnantis Confiliarius Justitiæ Illustris ac Splendidissimus* in Cujus generoso corde conjugaliter quiescit Sexus sui egregium Ornamentum, *Domina MARIA CHRISTINA KORTHOLTEN*, Magni Theologi, DOMINI CHRISTIANI KORTHOLTEN, apud Kiloniense Professoris Religiosissimi & undequaque Celeberrimi, Filia spectatissima. Eadem apud nos fruerentur gloria & prærogativa forte si DEO ita visum fuisset,

(III.) JOACHIM ERNESTUS, anno 1681. natus, &

(IV.) JOACHIM, anno 1682. generatus, nisi Is cito, Hic vero post tres annos emigravissent; indeque traduce voto felicitas venisset ad

(V.) JOHANNEM JOACHIM, anno 1686. mundo donatum & nunc in Pomerania apud Sundenses Proto-Notarii Spartâ defungentem & Dycafterii Regii Advocatum, causarumque Patronum felicissimum, ad altiora quævis emergentem, eademque mereii honestissime satagentem, cujus amor figitur in Generosa ac Svavissima Sua conjuge D^{na}. MARIA ELISABETHA ZANDERIA, Fæmina, cui ipse vavor sua dicat elogia, & quæ sanguinem trahit *Illustris DOMINI ZANDERI*, qui habenas consiliorum, inter Stralsundenses prudentissime disponit; mediante hac siquidem pretiosa radice, adscenderunt in orbem & vitam

(a) JOHANNA MARIA, anno 1713. hic degere consueta.

(b) CHARLOTTA ELISABETHA, anno 1715. ingrediens & post 4. annos remigrans.

(c) JOACHIM FRIDERICUS, acceptus anno 1718. qui exspectationem Parentum *Æstimantium* ac vota adimplebit! Sed in Familia Patria, ubi

(VI.) HEINRICUS MICHAEL, quam anno 1691. exorsus est Palæstram, post 6. annos finivit, arripuit eandem

(VII) SOPHIA ELISABETHA, anno 1694. quæ anno 1717. elocata *Viro admodum Reverendo, Religiosissimo & Præcellentissimo, DN. JOHANNI HENRICO LEHMANNO, Philosophiæ Magistro Præclarissimo, & ad Div. Nicolai Mystæ ac Præconi longe facundissimo ac meritissimo, AVUM non minus reddidit sospitatum, enitendo*

(a) CATHARINAM BARBARAM, anno 1719. eandemque parvo intervallo superis reddendo.

(b) JOHANNAM CHRISTINAM, anno 1720. editam & in spem orbis exquisitam.

(c) JOHANNEM PETRUM, anno 1722. satum, ad flores ac fruges exoptatissime emergentem, quem æmulabitur sanctiori passu

(d) JOACHIMUS PETRUS, anno 1723. visus, ut mille indehinc veniant lætitiæ & utrique Parenti florentia fata!

Nec tantum Progeniei exhibitæ nominatur Parens & Avus *Flavidus & Maguanimus Noster Consul*, sed & in cælo, beatissime exsolutus, experitur Nomina *Duorum*, quos nullus Baptismi contemptus, sed sola ad providentiam Numinis & ad glorificandi Meriti Christi exuberantiam contingens privatio, exfortes voluit sanctissimi lavacri.

Interea

Interea, dum adhuc peregrinus inter nos erroneus, morabatur exulans Consul, cœlorum nunc Civis, vidit, spe omni citius, Costam Suam hætenus enixissime dilectam, eripi, nec facile levamen invenisset, & ad amores, tanquam ad sacrum portum appulisset mœror tristissimus. nisi DEUS Ipse anno MDCCIV. ad restinguendos dolores, animum Vidui quietere fecisset in Coniuge nova, omni Virtutum Nitore maximum decorata, *Præ-Nobilissimam* volo STOLTENIAM, ex generosa KNESEBECKIORUM familia ortam, quæ primam dederat fidem *Amplissimo* apud Nos & *Celebratissimo* Mercatori, *Sedem-Viro* & ad Divum Mariæ Præfeco, DOMINO PETRO STOLTEN. Illa namque sua sinceritate, suavitate & gratiosis moribus, vulnus tristissimum sanavit & per humanissimos ac candidos actus tam Marito, quam familiæ miris modis præ ac profuit, ut non læserit unquam ullum, præterquam dum inopinato moretur & ad cœlites evolaret anima pia anno MDCCXVI. die XIX. Februarii: Sed neque inter hæc asperrima fata divina decurtabatur manus, solabile siquidem remedium supererat Superis, quo fata, in admirationem plurimum exerciti Mariti, desuper levaret; Quam etenim filiam hætenus noverat & defensam Clientem, Illam deperiit sponsam & thori novellam sociam, Generosissimam nempe & egregiis animi dotibus instructissimam DOMINAM ELISABETHAM CATHARINAM, natam DE BIBAUEN & Viduam DE LÜHEN Quorum Familiarum est in terris Mecklenburgicis & undiquaque locorum, illustrissima celebratio: Cum Eadem ergo Civitatis adhuc Rostochiensis, ad celebritatem numeri ascendens, Septennium annorum, suaviter & adausis in gratiam deliciis ac amœnitatibus exegit, in Generoso Coniugis Generosæ Filio insimul delectatus.

Tunc vero DEO reddenda erat anima, tot perfectionibus insignis & tot meritis gloriosa, cui quidem æternæ salutis prænunciis & fecialis quasi advenit, in corpore hætenus vegeto & qua vires peregregio, valenti ac sanissimo; Cujus schema more Suo, hoc est scite, terse ac sufficientissime dabit *Vir Præ-Nobilissimus* & *Experientissimus*, DN MARTINUS CHRISTOPHORUS BURCHHARDUS, *Medicinæ D. & P.P. O. ac Archiater Rostochiensis Celeberrimus*, & his quidem lineis:

Qui floridam vegetamque Senectutem expertus est, Vir, de Urbe nostra & publico optime meritis, ante Jesquiannum, ex diutina VIII. hebdomadam Diarrhœa, quam neglexerat, tandem maximam corporis imbecilitatem, intestinorum acerbos dolores, ac frigoris sensum, à pedum extremis, ad femora usque contrahit, ut consilium medicum flagitare cogeretur. Obviæ quidem itum malo: & naturalis corpori calor redditus, ac vires, quales in decrepita ista ætate sperari poterant, restitute. Perstitit tamen ex præcedente malo prava intestinorum dispositio: Præterquam enim quod fluxus Cœliacus per vices succederet, mox lactei coloris, mox sanguinolentus, loturæ carniū similis, etiam caruncula secedebant, vel integræ, ad Castaneæ minoris magnitudinem, cuius etiam speciem referebant, accedentes, vel ex rabo corruptæ fibrillæ: quæ an plane præternaturales excrescentiæ fuerint, an potius ipsæ glandulæ Lentie ares intestini Coli, pulaternaliter distentæ, quis facile determinet. Id certum, non fungiformes, aut ex incondita carne concretas eas fuisse, sed ex fibrillis, aut potius ductibus, sibi accurate incumbentibus, & ab obtuso ac lato fundo ad acutam prominentiam exporrectis, eleganter compositas, ita ut Celeberrimi Anatomici, Ruyschii, glandulis secretoriis tubulosam structuram tribuentis, sententia luculenter hoc ipso phænomeno confirmari videatur. Accedebant Colici dolores, ex intestinorum læsione, sive excoriatione necessario profuentes, præprimis molesti, quod & noctes redderent inquietas, & vires in senili corpore lente depascerent. Quibus tamen omnibus, in consilium simul advocato Celeberrimi ac famigeratissimi Nominis Viro, Dn. D. Fechtio, apud Schwerinenses Practico Felicissimo, tam dextre Medicina opposita, ut præter fluxum Chylosum, nihil haberet, quod quereretur. Sed & iste adeo moderatus fuit, ut, integro permanente appetitu, nec

maciem

maciem corpori induxerit, nec viribus, fit insidiatus. Certe per dimidium hujus anni satis commode vixit, ita ut quotidie gravioribus, quibus praeerat, officiis sine molestia vacaret: Id quod pridie Cal. Decembris, cum fatali morbo corripere-
retur, adhuc praestitit. Circa horam VI. enim vespertinam, ex Curia saluus letusque domum redux, mox vertigine, & Hemiplexia lateris sinistri correptus, eo citius violentiae morbi succubuit, quod ex resolutione Pharyngis nihil vel medicamentorum, vel quod labantes vires, aut aridas fauces resciret, admittere potuerit. Die enim sequente circa X. nocturnam, superveniente Lethargo, noctem profundissimo somno transegit, & primo mane, postquam XXXVI. horis cum ferali morbo collectatus esset, animam reddidit.

Has itaque divinas metas, quas diu meditatus fuerat, ad aeterna aspirans Pientissimus CONSUL, inter benedictionem, & peccatorum dimissionem, qua Confessionarius EJUS Vir maxime Reverendus & Religiosissimus. DOMINUS OTTO PETRUS MÜLLERUS, ad Div. Jacobi Sacerdos Senior, fervidus & integerimus, impertiit Eundem, interque pias preces, acclamationes & suspiria Mæstissimæ VIDUÆ, FAMILIÆ & SOLANTIUM plurium, feliciter ac beatissime contigit, ut in fide salvifica, ad meritum Christi fiducialiter relata inque eodem unice fundata, non tam mortuus sit, aut violenter occubuerit, quam omnium placiissime anno MDCCXXIV. die II. Decembris obdormiverit, Nam CONSULEM HUNC Rostochiensem Stantem, oportuit mori! Sit EJUS. Nomen apud nos in Benedictione & perenni gloriosa memoria! Solatia veniant desuper splendide FAMILIÆ! & Civitas nostra divino auxilio prosperetur!

Judicetis Vos IPSI, Omnium Ordinum PROCERES CIVESQUE Aestumantissimi, quid statuendum sit Vobis? Verba, monita & concitationes meæ, majores imo maximos habent aculeos: Ite exequias MAGNO TIELKENIO,

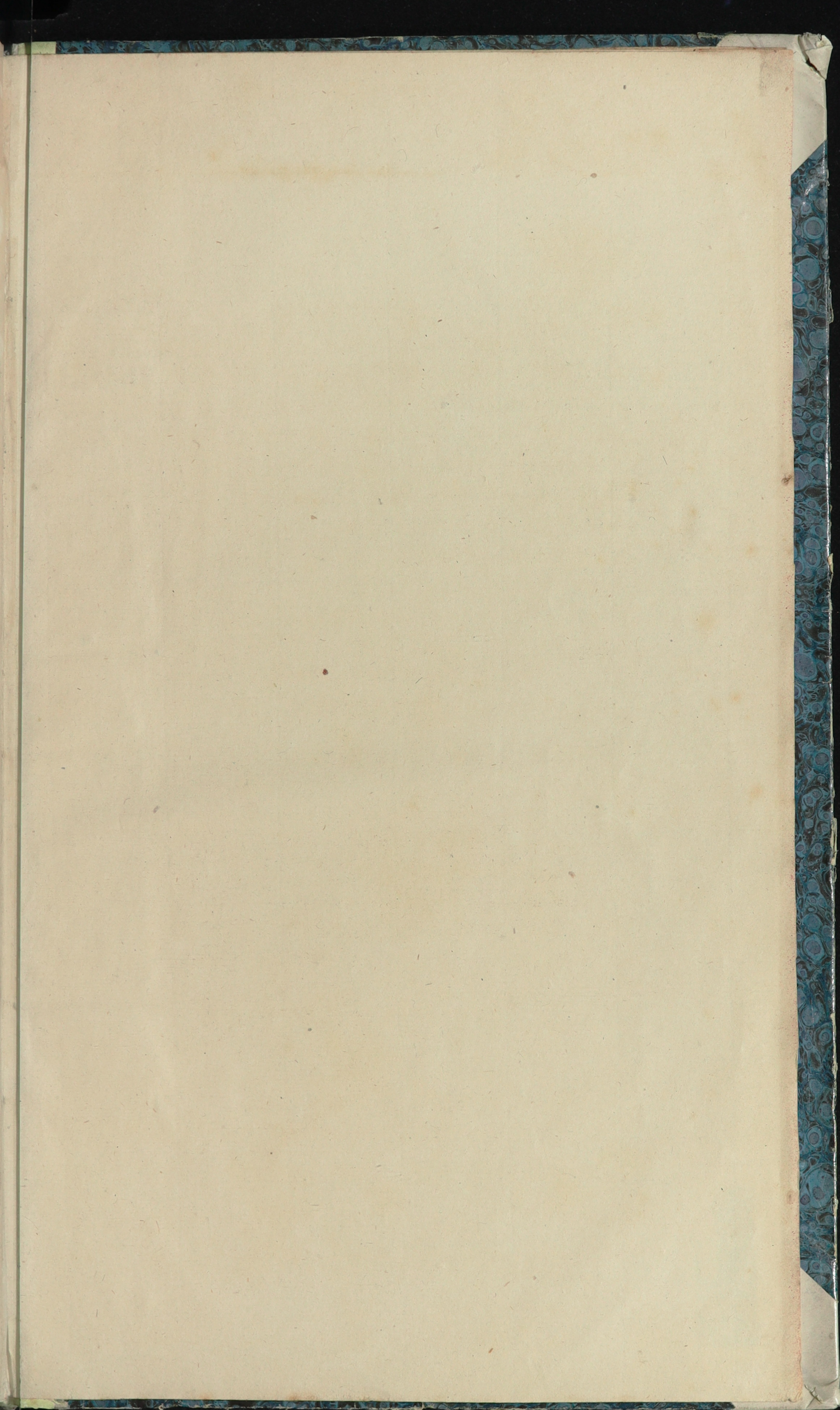
*Qui de Nobismet omnibus ac singulis, omnium optime
fuit meritis! & dicite ultimum*

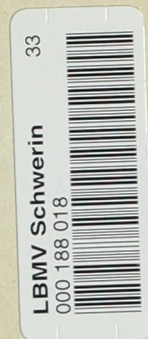
Vale!

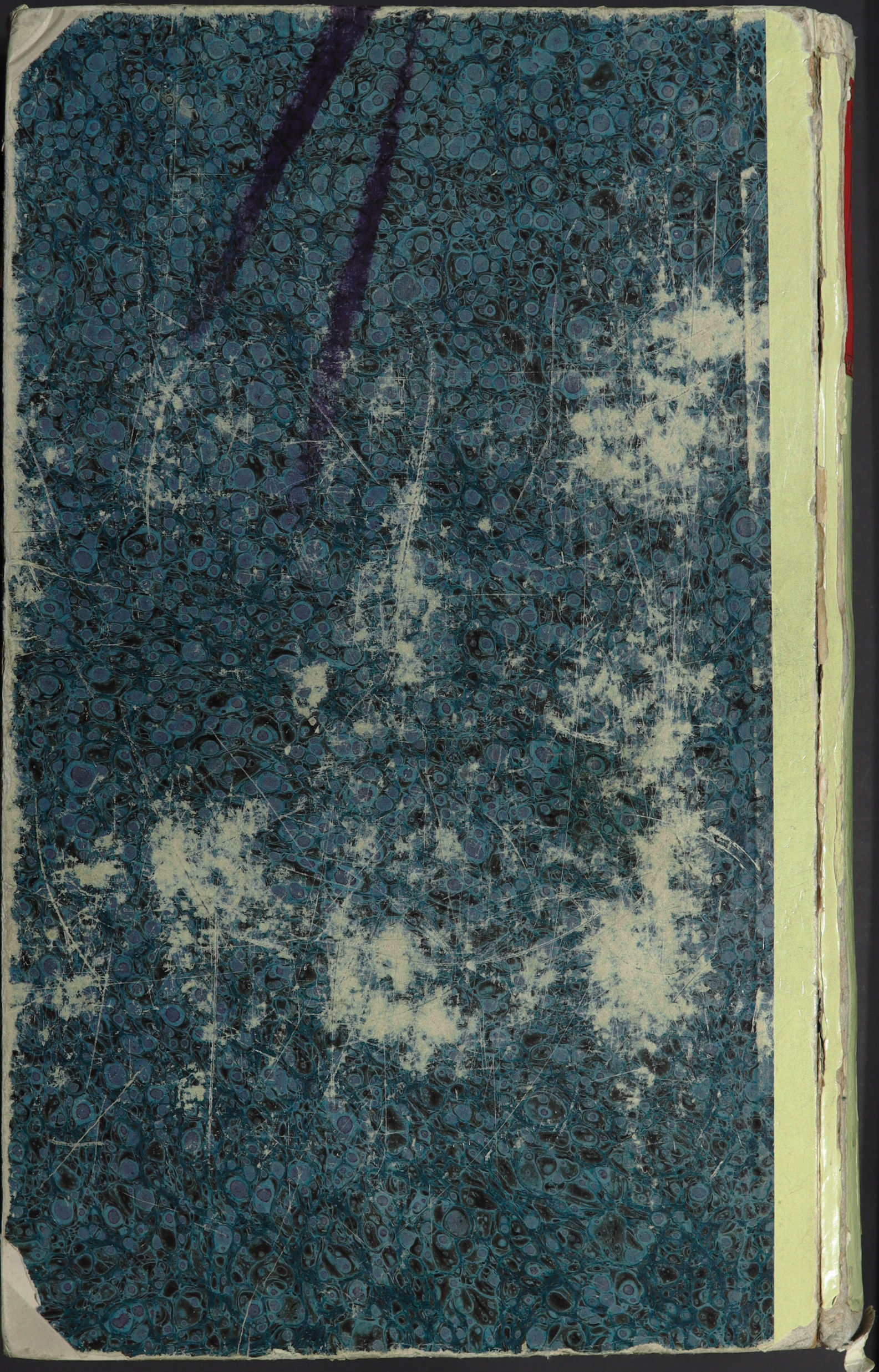
*Publicatum sub Sigillo Reſtorali Anno MDCCXXIV.
Die XII. Decembris.*

Conventus erit in Æde Jacobæa.

ricordiae Divinae, in Domum Ejus, ac incurravit seipsum versus Templum
in timore Numinis & Jehova duxit ipsum in justitia sua propter inimicos
exit coram se vias Ipsius. O quam multa restant dicenda, quæ ut chartis
tum parcam, ipsa gratitudo colit & corda nostra venerantur, vah! mo-
a amissa dolerent, Quis enim recordatur sine gemitu *suavitatis*, quam
amici spargebant, *affabilitatis*, quæ magnetis instar attrahebat, &
conversationalis, in qua unusquisque gavissus est? Dum & hæc privatoria
deplorare cessabit Virum, Quem ceu laude dignissimum, ipsa fama ve-
Dolet Academia! Luget Senatus! & plangit Civitas tota! Compati-
nal, & Nobilium concitus generosus Chorus! Quærantur Amici!
inimicis, si qui tales forent, extorta est Confessio, occubuisse, Virum
ingenio magnum, sapientia & agendorum peritia ac promptitudine
em, uno verbo, incomparabilem ac sine pari. Si & hæc adhuc com-
erentur: Quis non inter omnes tristitiam & Lacrymas *Generosissimæ*
IDUÆ; *Illustris & Præ-Nobilissimorum Dominorum FILIORUM*; *Maxi-*
dum Reverendorum Dominorum GENERORUM, in Quorum amplexibus
nt, fletibus & singultibus sepultæ ferme *Nobilissimæ & Adamatissimæ Fi-*
num Reverendi Domini PROGENERI & CONJUGIS Ipsius suavissimæ,
UM & quæ *NEPTIS* personam gerunt, ægre ferret, &
ac Summo Miseratori ad levandum ardentius committer-
er ad *SOREM Senem Venerabilem* non respiceret, quæ
& inter pia suspiria *ἀνάλυσιν* beatam urget ac nunc quidem
o dolorifero magis angore & mœrore experitur, se Fra-
natisissimum, amisisse? Quis denique *AD- & COGNATOS,*
ADFINES ac *AMICORUM propiores* non solaretur, qui
æqualem sentiunt, vellentque cum omnibus ac singulis, ne
ELKENII invenissent locum suum. Verum enim vero,
go lutum dicet figulo suo, quid facis? exosculandæ potius
licendum est: Dominus Noster & Pater Noster, qui in cœ-
! Ab Ejus benignissima manu, ab Ejus Clementissimo cor-
providentia veniant, precor, mille salutes! Soletur is lu-
ir, quem mater Ejus consolatur! Introeant post luctum
m recreationes! Post Nubila Phœbus! Ascendat porro
TIELKENIA & in admirationem adaugeatur! Qui & ra-
ia pii in benedictione sit in seculum, is jubeat pro immensa
ma Magni Nostri *TIELKENII*, Patris & Patroni etiam No-
desideratissimi, ad posterorum posteros & serostraducatur
& æternum bene sit!

Merita, ad fidem & beatum nunc porro spectat obitum Ge-
bilis Juris-Consulti, **DN. JO. JOACHIM**
anc eundem mundo huic, velut insigne & pretiosissimum
irituum Dominus & corporum Plastes, anno MDCXLIX.
atrem venerabatur Virum *Præ-Nobilissimum & Amplissimum*
Hypothecarium Nobilis prædii Rederant / Matrem vero,
nium virtutum jubare coruscant, *DOMINAM MARGARE-*
I, quæ Viduatam heic Kostochii post mortem B. Conjugis
m ætatem profecta. placide in Domino obiit. Avum Pa-
t Virum *Præ-Nobilissimum & Amplissimum DN. D. JOAN-*
i PRINCIPIS Regnantis Præfectum Aerarii, qui postea Ro-
eximios cives, ad *Præfecturam Ædis Marianæ* admotus;
gregiam & *Virtuosissimam Dominam SARAM Mettelbladen /*
bladen / & *DN. GERDRUDIS HAVEMANNIÆ* fi-
onjugis primi, inter amplexus matrimoniales *DN. CAR-*
hærebat. Avum lineæ Maternæ sortitus est *Generosissi-*
b HAHNEN, Hypothecarium in Hans- & Detershagen, &
B Here-

